

Pràctica 7: Disseny web del control remot d'un led

Aplicacions i serveis d'internet — iTIC

Francisco del Águila López Aleix Llusà Serra Alexis López Riera 28 d'abril de 2014

Índex

1 1 Organització 1 2 1.3 2 2 2 Introducció al servidor amb Python 3 Python HTTPServer 3 4 4 6 7 Feina a fer 4.17 8 Extensions 8 8

Resum

Protocols d'internet: HTTP

Llenguatges web: HTML, JavaScript Llenguatges de programació: Python

1 Organització

1.1 Objectius

El objectius d'aquesta pràctica són:

- 1. Entendre el disseny bàsic d'un servidor web.
- 2. Dissenyar dinàmicament mitjançant servidor web Python.
- 3. Usar el mòdul HTTPServer de la llibreria de Python.
- 4. Atendre el control del led de la pràctica de disseny web.
- 5. Interactuar amb l'entorn, mitjançant un Arduino, des del servei web.

1.2 Condicions

- La pràctica està calibrada per a ésser treballada en equips de dues persones.
- La durada de la pràctica és d'1 setmana.

1.3 Lliurables

Heu d'entregar:

- Els programes que dissenyeu.
- Les pàgines web que dissenyeu.

1.4 Material necessari

En aquesta pràctica utilitzarem la infraestructura de servei web dissenyada a la pràctica 5 i el portal web dissenyat a la pràctica 4.

Per a interactuar amb l'entorn és necessari un Arduino.

2 Introducció al servidor amb Python

A la pràctica 5 heu vist un ús ràpid del servidor web amb Python mitjançant el mòdul SimpleHTTPServer. Aquesta pràctica avalua més profundament el mòdul HTTPServer de Python per a dissenyar un servidor web propi.

El disseny d'un servidor web propi és útil per a tasques simples i a on es necessita ser molt flexible en l'atenció del protocol HTTP. A més, permet combinar el servei web amb altres accions en un mateix programa, el qual és molt útil per a encastar tota l'aplicació en dispositius petits com l'Arduino o la RaspberryPi.

A la pràctica 5 també heu vist l'ús d'un servidor web genèric, Apache. Els servidors web genèrics incorporen funcionalitats per a totes les tasques web típiques i a més són extensibles. Són molt còmodes per a ampliar la funcionalitat del servei web amb tasques complicades, com per exemple autenticació o xifratge.

En el disseny d'un servei web és útil aprofitar les funcionalitats que ofereixen els servidors propis i els genèrics. Així doncs, en aquesta pràctica combinarem el disseny d'un servidor web propi amb l'ús d'un servidor web genèric.

2.1 Escenari

En el vostre domini d'autoritat gXX.asi.itic.cat heu de dissenyar un portal web que permeti controlar un led remotament. Aquesta interfície web permetrà per una banda visualitzar l'estat actual del led i per altra banda actuar i canviar-ne l'estat.

L'esquema de l'escenari és el de la figura 1:

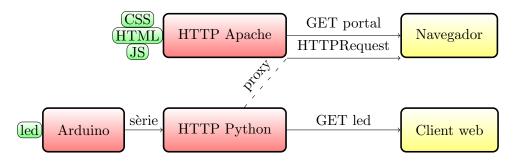

Figura 1: Esquema web per al control remot

- Un Arduino controla un led.
- Un programa Python per una banda estableix una connexió sèrie amb l'Arduino i per altra banda implementa un servidor web específic que permet controlar el led segons l'adreça URL que es visiti.
- Un servidor web amb Apache ofereix una interfície web amable per al control del led. Les sol·licituds de control que es fan a la interfície web s'atenen a través d'un proxy reverse cap al servidor Python.
- Els clients poden controlar directament el led donant les ordres escaients al servidor amb Python o bé usar la interfície web a través d'Apache. En un escenari més complicat podríem introduir seguretat en les accions que els clients poden fer.

3 Python HTTPServer

El mòdul HTTPServer de la llibreria de Python serveix per implementar un servidor web, tant de continguts estàtics com dinàmics. En aquesta pràctica l'utilitzarem per a la comunicació de continguts dinàmics. Abans, però, veurem com s'estableix el servei web mitjançant HTTPServer.

Si teniu Python2, el mòduls involucrats són BaseHTTPServer i SimpleHTTPServer http://docs.python.org/2/library/basehttpserver.html i http://docs.python.org/2/library/simplehttpserver.html.

Si teniu Python3, s'ha agrupat tot en el mòdul http.server http://docs.python.org/3/library/http.server.html. Seguiu preferentment aquesta documentació ja que és més entenedora. Heu de seguir el codi font també! http://hg.python.org/cpython/file/3.3/Lib/http/server.py.

3.1 Servidor simple

A la pràctica 5 ja vau veure com servir documents estàtics amb el servidor web de Python:

```
python -m SimpleHTTPServer 8000
```

Per implementar el servidor simple a dins d'un programa propi l'esquema bàsic és el següent:

```
import SimpleHTTPServer
import BaseHTTPServer

PORT = 8000

Handler = SimpleHTTPServer.SimpleHTTPRequestHandler

httpd = BaseHTTPServer.HTTPServer(("", PORT), Handler)

print "serving at port", PORT
httpd.serve_forever()
```

Consulteu la documentació del mòdul per a comprendre'n bé el funcionament. El nucli de funcionament rau en dos objectes:

- HTTPServer Construeix un servidor TCP lligat a una adreça concreta i hi atén les peticions segons l'objecte. RequestHandlerClass
- HTTPRequestHandler Llegeix els missatges HTTP de sol·licitud i elabora els missatges HTTP de resposta. El mòdul ofereix tres especialitzacions d'aquest objecte:
 - BaseHTTPRequestHandler Implementa un gestor bàsic: ofereix mètodes i atributs genèrics per a la gestió HTTP. De fet, no implementa cap atenció dels missatges HTTP ja que està pensat per a ser utilitzat en subclasses.
 - SimpleHTTPRequestHandler És un BaseHTTPRequestHandler que sap atendre els mètodes HEAD i GET, aquest últim mapa les URL a noms de fitxers locals i els serveix amb el tipus MIME corresponent o llista el contingut en cas que siguin directoris.
 - CGIHTTPRequestHandler És un SimpleHTTPRequestHandler que a més sap executar scripts CGI.

3.2 Servidor propi

Ara implementarem un HTTPRequestHandler propi. A tal efecte cal crear una subclasse de BaseHTTPRequestHandler que com a mínim implementi el mètode do_GET(); cal un mètode Python do_X() per a cada mètode HTTP que es vulgui atendre – GET, POST, HEAD, etc. Fixeu-vos que el mòdul SimpleHTTPServer implementa el do_GET() mapant les URL a noms dels fitxers del directori local.

El mètode do_X() es crida sense arguments; les dades de la consulta HTTP es troben emmagatzemades en atributs de la instància. Consulteu-ho a la documentació de BaseHTTPRequestHandler.

La resposta que elaboren els mètodes do_X() ha de seguir el protocol HTTP:

- Una línia amb el codi de resposta de la forma
 Codis de resposta: http://www.w3schools.com/tags/ref_httpmessages.asp o vegeu l'atribut responses de la classe BaseHTTPRequestHandler.
- 2. Zero o més línies amb les capçaleres (RFC-822); si a la resposta hi ha dades com a mínim hi ha d'haver el tipus MIME: Content-type: <type>/<subtype>
- 3. Línia en blanc

import BaseHTTPServer

4. Les dades

Per a elaborar la resposta com a instància BaseHTTPRequestHandler:

- Amb el mètode send_response(codi) s'estableix el codi de resposta.
- Amb el mètode send_header(clau,valor) s'estableix cada una de les capçaleres.
- Amb el mètode end_headers() es finalitza l'escriptura de capçaleres.
- L'atribut wfile conté la sortida per a escriure el cos de la resposta HTTP.

Com a exemple definim un BondiaHTTPRequestHandler que atén el mètode GET amb un document estàtic generat en el programa:

```
class BondiaHTTPRequestHandler(BaseHTTPServer.BaseHTTPRequestHandler):
   def do_GET(self):
       self.send_response(200)
       self.send_header("Content-type", "text/html")
       self.end_headers()
       resposta = """ < html>
  <head>
   <title>Bon dia</title>
  </head>
  <body>
   Bon dia
  </body>
</html>
       self.wfile.write(resposta)
PORT = 8000
Handler = BondiaHTTPRequestHandler
httpd = BaseHTTPServer.HTTPServer(("", PORT), Handler)
```

print "serving at port", PORT

httpd.serve_forever()

3.3 Atendre les consultes

Per a atendre les peticions del client, els objectes BaseHTTPRequestHandler tenen els atributs i mètodes següents:

- L'atribut path conté la part de camí de la URL que ha sol·licitat el client
- L'atribut headers és un diccionari amb les capçaleres de la sol·licitud HTTP
- L'atribut client_address conté el tuple (host, port) provinent del servidor TCP
- El mètode address_string() retorna el nom que ha sol·licitat el client, el qual d'alguna forma és equivalent a headers['Host'].
- L'atribut rfile conté l'entrada del cos de la sol·licitud HTTP.

Com a exemple modifiquem l'objecte BondiaHTTPRequestHandler per tal que respongui amb el document web només quan se sol·licita per la URL / i amb un document d'error per a les altres URL:

class BondiaHTTPRequestHandler(BaseHTTPServer.BaseHTTPRequestHandler):

```
def _head_html(self):
        self.send_response(200)
        self.send_header("Content-type", "text/html")
        self.end_headers()
    def _head_error_404(self):
        self.send_error(404, "File not found")
    def _bon_dia(self):
        self._head_html()
        resposta = """ < html>
  <head>
    <title>Bon dia</title>
  </head>
  <body>
    Bon dia
  </body>
</html>
        self.wfile.write(resposta)
    def do_GET(self):
        path = self.path
        host = self.headers['Host']
```

```
print 'URL: {0} al servidor {1}'.format(path,host)

if path == '/':
    self._bon_dia()
else:
    self._head_error_404()
```

4 Feina a fer

- 1. Llegir, provar i entendre la documentació d'aquesta pràctica.
- 2. Dissenyar i implementar un portal web que controli un led.
 - Periòdicament se sol·licita l'estat del led.
 - Uns botons permeten encendre i apagar el led.
- 3. Dissenyar i implementar la comunicació entre el portal web, el servidor web Python i un perifèric.
- 4. Comprovar el bon funcionament del portal web i el d'altres companys.

Depenent del maquinari que tingueu podeu implementar la comunicació entre el servidor web Python i el perifèric d'una manera o altra.

- En el cas d'un Arduino, heu d'utilitzar connexió sèrie entre l'Arduino i el servidor web amb Python. Dissenyeu el protocol que creieu més adient.
- En el cas d'una RaspberryPi, aquesta pot executar el programa de servidor web amb Python i accedir directament als ports GPIO.

4.1 Servidor web Python

El servidor web Python ha de fer de servidor HTTP genèric per a controlar el led: tant hi pot interactuar una altra màquina directament (client HTTP) com un ésser humà a través de pàgina web (client HTTP via XMLHTTPRequest).

S'ha d'acordar un protocol d'aplicació per interactuar amb el led. Aquest protocol es pot dissenyar senzillament a partir del mètode GET d'HTTP i els query strings; és a dir que el servidor web actuï segons l'adreça URL que se li sol·licita i per exemple retorni un 0 o 1 per indicar l'estat del led.

4.2 Interfície web

A la pràctica 4 vau dissenyar una pàgina web amb objectes temporitzadors i XMLHttpRequest i a la pràctica 5 la vau servir amb Apache. Modifiqueu ara el que calgui per usar-la com a interfície web per al control del led.

Recordeu que l'XMLHttpRequest no pot demanar una URL que no sigui del mateix servidor web, per tant si és el cas haureu de muntar un reverse proxy que dirigeixi els XMLHttpRequest al servidor web Python.

4.3 Connexió sèrie amb l'Arduino

Ja heu treballat aquesta part en altres assignatures. Recordeu com establir-hi una connexió sèrie des de Python mitjançant el mòdul pyserial http://pyserial.sourceforge.net

Per a connectar amb l'Arduino hi ha dos escenaris possibles:

- Virtualitzar el port sèrie i executar el servidor Python en una màquina virtual
- Executar el servidor Python en la màquina host i connectar directament al port sèrie

5 Extensions

5.1 Atendre en multiprocés

Per a atendre més d'una petició HTTP alhora, cal que el servidor sigui multiprocés. Els objectes HTTPServer són subclasses de SocketServer.TCPServer i com a tals no són multiprocés. Per a afegir multiprocés es pot crear un nou objecte que sigui subclasse de HTTPServer i d'un servidor TCP multiprocés ThreadingMixIn o ForkingMixIn. A http://pymotw.com/2/BaseHTTPServer/teniu més informació.

Un exemple de la implementació d'un servidor multiprocés:

```
import BaseHTTPServer
from SocketServer import ThreadingMixIn

class ThreadedHTTPServer(ThreadingMixIn, BaseHTTPServer.HTTPServer):
    """Handle requests in a separate thread."""
    pass

PORT = 8000
Handler = BondiaHTTPRequestHandler

httpd = ThreadedHTTPServer(("", PORT), Handler)

print "serving at port", PORT
httpd.serve_forever()
```

Disposar d'una atenció multiprocés en el servidor web pot semblar que sempre sigui una cosa beneficiosa, però s'ha de tenir en compte que poden aparèixer efectes no desitjats com per exemple problemes de concurrència on els diferents threats / processos vulguin accedir a un únic recurs.

En el cas d'aquesta pràctica, el recurs que s'ha de compartir és la modificació del led. Si el servidor és un únic procés, diferents peticions quedaran encuades pel procés i el socket associat i s'aniran atenen una darrera l'altra. Aquest mecanisme, per si mateix, evita el conflicte de concurrència de l'accés al led.

En el cas d'haver fet el muntatge amb un servidor web estàndard amb multiprocés / multithreat que executa scripts cgi per accedir al led, cal implementar un procés extra dedicat exclusivament a gestionar el led i atendre les peticions dels diferents cgi que es puguin executar en el mateix moment. Alguns mecanismes per fer això serien l'accés a un lloc compartit (fitxer) o fer cues de processos (pipes).